

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre XI](#)[item Mythologia, Francfort, 1581 - X \[143\] : De Momo \[et conclusion\]](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - X [143] : De Momo [et conclusion]

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[137\] : De Momo \[et conclusion\]](#)□

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 20 : De Momo](#)□

a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[143\] : De Mome \[et conclusion\]](#)□

est une traduction de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[143\] : De Mome \[et conclusion\]](#)□

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s) Latin

Paginationp. 1074-1075

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Momus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

licia & prospera ferre nescitent, Nemesis iustitiæ filiam introduxerunt grauissimam Deam, quæ de illis supplicium sumeret, qui nimis elati aliquo felici rerum successu non mediocriter extollerentur, fierentque cæteris hominibus intolerabiles. Nam hanc Deorum iussu quam citissimè ad superborum pœnas conuolare sinxerunt.

De Mome.

Denique nemini esse grauius ferendum aiebant, si quis res illa quæ humaniter, quæ prudenter, quæ piè & secundum leges fecerimus, carpserit: quando neq; Deus quidem placet omnibus, cum neque ipse quidem Momi reprehensione carere poterit. Non esse curandum quid homines imprudentes de nobis loquantur, cum nobis multorum rectè factorum fuerimus conscij. Enimvero si quam vtilitatem studiosi homines ex hæcæ meis laboribus percipient, primùm gratias agere debent summo Deo nostro Iesu Christo, à quo omnia recta procedunt consilia, cuius ope & impulsu, ut arbitror, omnes propè antiquæ religionis fallacias & vana mysteria patefacti. Deinde gratias agere debent nonnullis viris illustribus, inter quos principem locum obtinet vir clarissimus & optimus Renaldus FERRERIVS, comitorum Parisiensium præses, omnibus egregijs animi dotibus ornatissimus: & Valerius Faenzus, Quæstor prauitatis hæreticæ apud Venetos prudentissimus: quorum autoritas plurimum me impulit, ut ista ipsa ederem ad omnium commoditatem, quæ mihi per vniuersum propè vitæ meæ cursum ad facilitatem meorum studiorum comparaueram. Fateor illud ingenuè, quòd nisi me tantorum virorum autoritas commouisset, nunquam eram ista in lucem emissurus: tum ut maleuolorum calumnias deuitarem, tum etiam ut meis his laboribus aliquid adiungerem. quid enim prohibet hæc fieri posse à me indices melioræ sed tantorum virorum voluntati non parere nefas putauit. plurimum igitur gaudeo me tantum opus ad bonorum gratiam absoluisse, in quo præsertim patefactum est, illa quæ fuerant ab antiquis sapientibus ad probitatem excogitata, non protsus abhorretere ab integritate & sanctitate Christianæ religionis. Nam facile est ex ipsa fabularum vniuersitate iudicare, diuinas leges, quæ sanctis illis patribus diuinitus traditæ sunt ante Christi aduentum, sub fabularum inuolucris ab antiquis Græcis fuisse occultatas. Quis enim

enim constanter negare possit leges illas quæ datæ sunt Hebræis sanctis hominibus, primùm ad sacerdotes in Ægyptum, deinde ex Ægypto in Græciam commigrasse: Cum præsertim omnis Græcorum theologia & philosophia occultè sub fabulis antiquitus ab Ægyptiis capta traderetur. Nam tametsi consceleratum vel hominum vel demonum cõsilio, aut impetorum veritatis vitio res postea fuit in populorum pernicienti conuersa, qui res non satis cognitæ coluerunt: tamen hæc ipsa dogmata fuerunt à sapientib. primùm ad sanctitatem, ad religionem ac Dei cultum, ad probitatem, fidem, iustitiam, innocentiam tradita. Atque hæc illa sunt, quæ nos pro nostri ingenij viribus colligere diuturnis laboribus studuimus, quæq; sub fabulis antiqui sapientes significabant.

NATALIS COMITIS DE VINATIONE

LIBER PRIMVS.

*V*ENANTVM canimus frondes, &
montibus altis
Dispersas gentes, hominumque canimus
labores,
Coniugia, & Veneris stimulos, dulcesque
Hymenæos,

*Et mores, odiumque, & agrestis tempora partus.
Tu magni, tu nata Iouis Cytherea pharetram
Qua capis interdum nato, fessumque tepenti
In gremio resoues, & amanti gaudia præstas
Dum pia diua ferum facilem præce reddis amorem;
Nunc Paphon, Idaliumque, tuum, nunc alta Cythera
Linguis: nunc mecum venias ad lustra ferarum
Dum canimus thalamos: nam certo tempore cuique
Inspiras tacite blandum per pectora amorem,
Tu quoque Venantum qua fortunata Virorum*